

REDAKCIJAS SLEJA

Sveicināti šajā patriotiskajā un jau sniegā ieskaustajā novembrī. Esam aizvadījuši Lāčplēša dienu un, sirdis sildot, devušies lāpu gājienā, kā arī baudījām pašu sagatavotu koncertu par godu gandrīz apaļajai Latvijas 98. dzimšanas dienai. Patriotiski un svinīgi pagāja šīs dienas, kurās visi apzinīgi un ar lepnumu nēsājām pie krūtīm piesprausto sarkanbaltsarkano lentīti, apliecinot, ka esam lepnī, ka dzīvojam Latvijā.

Laiks iet... Un nu jau klāt klusais Adventes laiks—Ziemassvētku gaidīšana, kad varam sakārtot savas domas un mainīt pasauli. Tuvojas arī atzīmju izlikšana, tāpēc arī skolā šis ir laiks, kad ir pēdējā iespēja ko mainīt un uzlabot.

Tāpēc novēlu jauki pavadīt decembri un saņemt spēkus, lai gūtu tos labākos vērtējumus mācībās, pirmo semestri noslēdzot!

*Foto no personīgā arhīva
Megija Rauza (10.c)*

Latvieši, kas liek mums lepoties

Novembris ir bijis ļoti nozīmīgs gan mums, gan Latvijai. Mēs lepojamies ar tradīcijām, skaisto dabu, kā arī ar cilvēkiem, kas to veido, tāpēc vēlējamies uzzināt, kurus cilvēkus Latvijā ģimnāzisti uzskata par īpaši nozīmīgiem un ievēribas cienīgiem.

Krišjānis Pulkstenis (10.a): „Jānis Šmēdiņš, kas mūs visus pārsteidza 2012. gada vasaras olimpiskajās spēlēs, kur, spēlējot pāri ar Mārtiņu Pļaviņu, ieguva bronzas medaļu. Matīss Karro pārstāvē Latviju sacensībās un ir ieguvis ļoti daudz godalgotas vietas. Kā arī Raimonds Pauls ir ļoti labs komponists, kas nesis Latvijas vārdu pasaulē.”

Elīza Kočāne (11.c): „Kristaps Porziņģis – spēlējot NBA, turpina domāt par Latviju un atbalstīt to. Andris Nelsons – kruts čalis. Laura Ikauniece-Admiņa – pārdzīvot par 4.vietu olimpiskajās spēlēs, jo jūtas pievīlusi latviešu tautu, kad esi to izcīnījis ar traumu, nu tas ir kaut kas.”

Sindija Broka (10.a):

„Manuprāt, Māris Štrombergs, patīk sekot līdzi, viņš ir viens no tiem, kas nes Latvijas vārdu tieši ar BMX. Arī Aminata Eirovīzijā ieguva salīdzinoši labus rezultātus, kā arī piedalījās

Krievijas veidotā talantu konkursā, kur guva atzinību. Kā svarīgu uzskatu arī Vairu Viķi-Freibergu, viņa ir izdarījusi nozīmīgas lietas mūsu valstij – NATO un ES.”

Ieva Karpova (12.b): „Vaira Viķe-Freiberga noteikti. Būdamā Amerikas latvietē, dzimteni nekad nav aizmirsusi un nesavtīgi cīnījusies par interesēm. Hm... tad kultūras cilvēki vien prātā. Raimonds Pauls - pats nekad nedižojas, bet ir izcili dižens.”

Rebeka Birztiņa (12.b): „Porziņģis, Nelsons, Ikauniece, jo ir pirmrindnieki katrs savā izvēlētajā nišā.”

Linda Amura (10.a)

ĪSZIŅAS

• 2.novembrī notiek 1.filmu vakars 7.-9.klašu skolēniem. Šausmu filma šausmīgi jautra!

• 4.novembrī ģimnāzistiem bija iespēja kopīgi apmeklēt filmu „Melānijas hronika”, kas raisīja dažādas emocijas un pārdomas.

• 10.novembrī lielā fotografēšanās diena. Top daudz skaistu foto!

• 11.novembrī, pieminot tos, kas krituši par Latviju, devāmies lāpu gājienā uz Liseskalna kapiem.

• 7., 10. un 12.klases viesojās Madonas novada domē.

• 14. novembrī Madonas Valsts ģimnāzija organizēja erudīcijas spēli novada skolu 9.klašu audzēkņiem “Viss par Latviju”, uzvar Dzelzavas pamatskolas komanda.

• 16. novembrī Madonas kultūras namā Valsts svētku koncerts.

• 16. novembrī Vidzemes koncertzālē Cēsis norisinājās Draudzīgā Aicinājuma fonda skolu reitinga apbalvošanas ceremonija. Madonas Valsts ģimnāzija pēc 2015./2016. mācību gada centralizēto eksāmenu rezultātiem ir labāko pilsētu ģimnāziju vidū matemātikā un trešā labākā kopvērtējumā.

• 29.novembrī iededzām pirmo sveici Adventes vainagā.

Linda Amura (10.a)

Personība, uz kuru varam paļauties

Šogad par skolēnu padomes prezidenta amatu notika īpaši sīva cīņa, un pēc karstasinīgām debatēm un intriģējošām vēlēšanām starp pārējiem konkurentiem virsroku guva visspēcīgākais un atbilstošākais kandidāts.

Kristiānu Tomiņu no 12.b klases šogad iepazīstam no jauna, šoreiz skolēnu padomes prezidentes lomā. Jau agrāk viņu varējām vērot kā gudru, atvērtu, sirsnīgu, aktīvu un draudzīgu skolnieci. Taču, lai iepazītu mūsu skolas pārstāvi no skolēnu vidus tuvāk, aicinājām Kristiānu dalīties ar savām sajūtām, domām un atziņām par jauno prezidentes amatu un vienkārši dzīvi.

Ko jaunie pienākumi mainīja Tavā ikdienā?

Jaunie pienākumi ikdienā nemainīja neko īpaši daudz, taču lika saprast to, cik ļoti nozīmīgi ir tas, ka citi uz mani sāk vairāk skatīties skolā, ka vairs neesmu tik nepamanāma pūlī, bet pēc manis sāk vērtēt visus ģimnāzistus, kas ir diezgan svarīga loma.

Kā realitāte saskan ar Tavu vīziju par skolēnu padomes prezidentu?

Sākotnēji biju iztēlojusies, ka būt par prezidentu būs nedaudz vieglāk, ar domu, ka nekas daudz nebūs jādara, taču tajā pašā laikā es saprotu, ka ir nedaudz vairāk jāpiestrādā, jāpacenšas, jāvelta laiks savas personības un lomas attīstībai. Agrāk varēju redzēt prezidenta darbu tikai no malas, bet tagad to redzu arī no iekšpuses un saprotu, kā tas ir. Pie jaunā amata pieradu samērā ātri un nu jau esmu ierakstījusies un sapratusi, ko no manis gaida.

Ko maina šī atbildība pret skolasbiedriem, tas, ka jābūt kā paraugam citiem?

Neteiktu, ka tas manā dzīvē maina daudz ko, jo jau agrāk biju apzinīga un skolu uztveru kā savas otrās mājas, un esmu gatava palīdzēt un būt klāt pēc iespējas vairāk pasākumos. Šī atbildība mani tikai iepriecina, jo varu sazināties ar saviem skolasbiedriem un uzzināt viņu domas par to, ko varētu uzlabot skolā un ieraudzīt to visu no cita skatupunkta. Un, redzot mani, viņi var redzēt arī paraugu, kam līdzināties.

Ko šī pieredze dos Tavā tālākajā dzīvē?

Es domāju, ka šī pieredze man ļoti daudz ko sniegs tālākajā dzīvē, jo caur to es varu redzēt sevi nākotnē arī kā ļoti mērķtiecīgu un atbildīgu cilvēku. Savā veidā tas audzina, jo es zinu, ka man ir mērķis, darbs, kas jāpaveic, cilvēki, ar kuriem jāsazinās un ar ko ir jābūt kontaktā visu laiku, un dzīvē viss ir no kaut kā atkarīgs. Citi cilvēki zinās, ka ir kāds, uz kuru paļauties.

Kādas iemaņas, īpašības, talanti vajadzīgi, lai varētu būt ģimnāzijas skolēnu galvenā pārstāve?

Es uzskatu, ka īpašam talantam vai mākslai nav jābūt. Vienkārši jābūt cilvēcīgam, atvērtam, apķērīgam un tādām, kurš spēj ieraudzīt lietas no dažādiem skatupunktiem, iejusties otra cilvēka ādā, saprast, ko vajag mainīt, būt saskarē ar cilvēkiem.

Mana stiprākā puse viennozīmīgi ir spēja būt komunikabla, jo es domāju, ka tas ir visa pamats.

Kas ir vērtīgākais, ko vari iegūt no šīs pieredzes?

Varu iegūt daudz labu – jaunus draugus, paziņas, kolēģus, ar kuriem uzturēt kontaktu arī pēc prezidentūras (ja varu tā teikt), kā arī labu atmosfēru darbā ar skolēniem un skolotājiem, jo varu būt starpnieks starp abām pusēm.

Kāda ir pirmā pieredze, pirmie iespaidi?

Mana pirmā pieredze noteikti bija pirmā skolēnu padomes sēde kā prezidentei, jo visi skatījās un klausījās manī, kā es iepazīstinu ar sevi, parādu sevi no labākās puses. Es ceru, ka to izdarīju labi. Nav nekā negatīva, ko pieminēt, bet man noteikti ir labs padomes sastāvs un brīnišķīgi klašu pārstāvji, ar kuriem sadarboties, un es par to ļoti priecājos!

Ko Tu izviri kā savu prioritāti tagad?

Šobrīd kā savu prioritāti redzu mācības, jo esmu jau 12. klasē un šis ir pēdējais gads, tāpēc vajadzīgi labi rezultāti eksāmenos. Tomēr, tā kā esmu cilvēks, kurš dzīvo pēc principa "jo vairāk uzņemsies, jo vairāk arī izdarīsi", es miju mācības ar prezidentes pienākumiem, jo arī tas ir saistīts ar skolu un ar to, kā mēs skolas vārdu pasniedzam. Tad nedaudz otrajā plānā varbūt paliek pārējais, bet, ja tā padomā, lai arī cik būtu grūti, viss tomēr ir vienā līmenī. Protams, arī ģimene ir ļoti svarīga, un es cenšos apvienot arī savus hobijs - dejas un kori, un neaizmirstu arī par draugiem.

Kas Tev palīdz, atbalsta ikdienā?

Ģimene un tuvākie draugi ir mani vislielākie atbalstītāji. Prezidentes darbā mani atbalsta arī klases audzinātāja Marita Kazakeviča un skolotāja Līgita Irbe.

Kādas problēmas Tu saskati skolā, sabiedrībā u.c.?

Skolā lielas problēmas nesaskatu, bet kopumā sabiedrībā esmu novērojusi, ka mēs vairs neesam tik atvērti komunikācijai, kā tas bija agrāk, bet esam personības. Mums nepatīk iekļauties masā, bet gan būt atsevišķiem indivīdiem. To es redzu arī skolā, jo mācībās mēs cenšamies izcelties, būt viens par otru labāki. Bet varbūt tas nemaz nav tik sliksti, tā vienkārši ir nodeva mūsdienu laikmetam, ka mēs vairs neesam tik kolektīvi kā agrāk, ir izteikta individualitāte. Grūti pateikt, vai to var saukt par problēmu.

Kas ir mūsu stiprā puse, ar ko varam lepoties, atšķirties, celt savu pašapziņu un ietekmēt pasauli?

Pamatā tas ir radošums un aktivitāte, jo mēs ļoti labi mākam apvienot mācības ar ārpusskolas darbu. Mēs ne tikai ļoti saspringti mācāmies, bet arī augam par radošām personībām, kuras dzīvē zinās, kā sevi pierādīt. Un galu galā arī pieaugot un atceroties, ko darījām ģimnāzijā, varēsīm saprast, kā ietekmējām pasauli sev apkārt. Mūsos savienojas ļoti daudzi savas personības izpausmes veidi, kas arī mūs padara par īpašiem, par to, kas mēs esam.

Ko mēs varam darīt, lai Tavs darbs būtu vieglāks? Ar kādiem līdzekļiem mēs varam augt un attīstīties?

Domāju, ka labākais ir vienkārši sadarboties, būt kopā, nebaidīties, jo es vienmēr uzklaušīšu, izvērtēšu idejas un kopā domāsim, ko varam darīt skolas labā. Svarīgi ir mainīt attieksmi, lai mēs būtu saliedēti, kādi jau patiesībā arī esam, jo to mums vienkārši piespiež apstākļi un tas, ka esam maz. Galvenais turēties visiem kopā, pieņemt, saprast otra trūkumus un novērtēt savus talantus, spējas, un izmantot tos lietderīgi, lai varētu augt un attīstīties.

Kas ir Tavs labais piemērs ģimnāzijā?

Domāju, ka tā noteikti ir brīnišķīgā skolotāja Iveta Vabule, jo sākotnēji tieši viņa šos daudzos gadus bija saistīta ar skolēnu padomi un ārpus stundu darbu. Viņa ir smaidīga, jauka un labsirdīga. Viena no maniem dzīves paraugiem.

Kas ir Tavs tuvākais mērķis kā prezidentei?

Es labprāt kā savu tuvāko mērķi izvirzītu skolas radio darbības virzību un atdzīvināšanu, runājot ar skolotājiem un skolas vadību. Tā ir vienreizēja iespēja mūsu skolā. To varētu atdzīvināt ar informatīviem paziņojumiem, kas patiktu arī skolēniem, ar labu mūziku. Ceru, ka tas izdosies, jo mērķis ir, vajadzīgs tikai darbs un veiksmē.

Kas Tevi iedvesmo?

Mani noteikti iedvesmo daba. Visvairāk tieši laikapstākļi, kas katru dienu ir ārā, nosaka manas dienas noskaņojumu, jo esmu ļoti izteikts garastāvokļa cilvēks. Piemēram es ļoti gaidīju sniegu un tad, kad no rīta pamostoties to ieraudzīju, biju ļoti priecīga, jo beidzot tas, ko gaidīju, pie-

pildījās. Tādi vairāki sākumi, it kā nenožīmīgi nieciņi. Arī izbraucieni ar ģimeni un vispār ģimene mani ļoti iedvesmo. Īpaši pēc kāda ceļojuma ar ģimeni dabā es noteikti būšu ļoti priecīga, uzlādēta un spēka pilna uzsākt atkal kaut ko jaunu.

Kas Tavuprāt tev pietrūks visvairāk no ģimnāzijas, kad aiziesi tālāk studēt?

Viennozīmīgi man visvairāk pietrūks manu klasesbiedru. Jā, tieši jūs. Pietrūks arī to jauko skolotāju, ar kuriem esmu kopā un kuri mani māca šos gadus, un visa, kas šeit notika un vēl notiks. Domāju, ka tikai tad, kad aiziešu projām, sapratīšu, cik šeit ir labi, jo, iespējams, studiju dzīvē būs vēl daudz grūtāka. Es domāju, ka pietrūks arī klases skolotājas un skolas pasākumu, kuri vienmēr izdodas brīnišķīgi.

Vai Tu esi Latvijas patriote? Kādas ir Tavas atziņas par patriotismu?

Esmu diezgan liela Latvijas patriote. Domāju, ka būt patriotam nozīmē būt kopā ar valsti, ne tikai svarīgās svētku dienās, bet visu gadu, jo, ja tu esi patriots, tad zini, ka valsts ir tavā sirdī un viss, ko tu dari, būs tavas valsts labā. Pat mazākais darbiņš var izraisīt tauriņa efektu. Kad vienā galā iekustināsi spārnus, otrā malā sakustēsies ūdens, un tas ļoti daudz ko nozīmē valstij, mūsu sabiedrībai. Tas ir ļoti būt patriotam ikdienā. Tā kā man Latvija ir ļoti mīla, šī ir vieta, kur esmu dzimusi, augusi, šeit ir mana ģimene, manas saknes, es uzskatu, ka vai nu es jau lēnām daru kaut ko savas dzimtenes labā vai arī tas nāks ar laiku, kaut vai šie mazie sākumi.

Tavs novēlējums...

Ateries, kas katra diena ir tavas dzīves spogulis, tā ir maza daļiņa no visa, tāpēc esi tu pats un dari pēc iespējas vairāk, parādot sevi no labākās puses!

Foto autors Oskars Broks (12.b)

Lauma Zariņa (12.b)

Mīlo Ziemassvētku vecīti...

Ir ļoti ticēt labajam un būt bērnam, kas dažreiz izdzīvo savu pasaku pasauli. Šis laiks gan lieliem, gan maziem liek ticēt brīnumiem un arī Ziemassvētku vecītim.

10.decembra pēcpusdienā ģimnāzijā bija dzirdamas bērnu čalas, jo šeit tika atvērts ikgadējais Ziemassvētku pasts, kur katrs — gan liels, gan mazs—varēja uzrakstīt vēstuli sirmajam vecītim. Lai mazie ķipari varētu izveidot savu vēstuli skaistu un oriģinālu, viņiem palīgā nāca smaidīgās Ziemassvētku rūķenes Madara, Elizabete, Kristiāna, Elīna, Agnija, Ieva un Viktorija, kuras iedvesmoja un palīdzēja ikkatram pierakstīt savas vēlmes, lai tās nokļūtu pie īstā adresāta.

Katram bija iespēja izvēlēties, kā veidot, rakstīt savu vēstuli. Viens gribēja rakstīt ar rakstāmmašīnu, cits ar datoru, bet daudzi izvēlējās savas vēlmes uzlikt uz papīra

gan zīmējot, gan līmējot, gan rakstot ar spalvu. Stāsta viens no rūķiem Madara: „Es biju rūķītis, un pie manis ar prieku nāca bērni. Vienu meitenīti es īpaši ievēroju, viņa ilgi nevarēja izdomāt, ko vēlas Ziemassvētkos. Kā jau rūķis ar lielu prieku devu savas idejas, ko es darīju un vēlējos saņemt tajā vecumā. Piedāvāju Bārbijas, lelles, grāmatas, bet tā vietā šī meitene uzrakstīja— mašīnas. Jutos pārsteigta! Vēlāk pie manis pienāca maza meitenīte un viss, ko viņa vēlējās, bija kosmētika. Kad es jautāju, cik viņai gadi, viņa atbildēja - 5! Jā! Atkal pārsteigums! Bet mēs esam atšķirīgi, un katram ir savādākas vēlmes.” Tāpat interesanti bija, ka mūsu pastā ciemojās arī puisītis no Amerikas, kas Madonā bija ieradies apciemot savu māšīcu.

Diena bija izdevusies, jo smails radīja smaidu, mazo bērnu kvēlākie un lielākie sapņi mums parādīja, ka ir jātic brīnumiem un tie piepildīsies.

*Elīna Kolna (12.a)
Madara Lukaševica (7.b)*

Uz Madonas novada domi

Skolā jau sena tradīcija ir novembra mēnesī 7. un 10.klašu skolēniem doties ekskursijā uz Madonas novada domi, lai iepazītos ar tās darbu. Savukārt 12.klašu skolēni tiek ar Madonas novada domes vadītāju Andreju Čelāpīteru.

7.a klase : 7.a klases skolēniem šī mazā ekskursija patika. “Mēs uzzinājām daudz jauna, satikām domes priekšsēdētāju un saņēmām atbildes uz mums interesējošiem jautājumiem,” stāsta klases meitenes. 7.a klases pušiem patika apskatīt pašu domes ēku, ieraudzīt telpu, kur tiek pieņemti svarīgākie lēmumi, un iesēsties deputātu krēslā. Visiem ļoti patika uzkāpt skatu tornītī un aplūkot Madonu no augšas. Ekskursija bija izglītojoša un interesanta. Paldies par šo iespēju apskatīt domes ēku un uzzināt daudz jauna!

10.b klase: Mūs silti sagaidīja, izrādīja telpas, uzveda tornītī. Tikām iepazīstināti ar novada uzņēmējdarbību. Uzzinājām, ka mazajiem uzņēmumiem mūsdienās nav viegli izdzīvot, piemēram, „Madonas maizniekam”, kuram jākonkurē ar lielajām fabrikām, arī Z/S „Līvi”, kuru ideju par kazas siera bumbām aizlienējuši „Trikata”.

Tikām ievesti arī domes apspriežu zālē, kur tiekas deputāti, lai pieņemtu svarīgus lēmumus. Šajā vietā bijām tieši tajā brīdī, kad deputātiem sēdē bija pārtraukums, tādēļ arī, garām ejot, redzējām deputātus. Pārrunājām arī jautājumus par peldbaseina uzturēšanu Madonā un par Madonas Sporta Centra pagrabu, kurš patlaban atrodas dīkstāvē.

Ekskursijas noslēgumā katrs skolēns saņēma dāvanā pildspalvu ar uzrakstu „Madonai 90”. Skolēnu zinātkārie skatieni liecināja, ka ekskursija ir izdevusies.

12.a, 12.b klase: Šī tikšanās izvērtās par produktīvu dialogu un veiksmīgu diskusiju jauniešu un domes priekšsēdētāja starpā.

Pirmais jautājums, kas izskanēja no skolēnu pušes, bija saistīts ar sporta struktūru, īpaši ar plānoto baseina

izbūvi pie Madonas sporta centra. A. Čelāpīters paskaidroja, ka plāni ir mainījušies, un dome vēlas izveidot liela mēroga sporta kompleksu Smeceres silā, kur ietilps arī baseins, būs pieejami SPA pakalpojumi un vēl daudz dažādas aktīvās atpūtas iespējas. Tāpat tika apspriests arī Madonas sporta stadiona jautājums, kur arī tika paskaidrots, ka tagadējā stadiona atrašanās vieta nav piemērota, tāpēc arī tas varētu atrasties Smeceres silā.

Temats, kas visvairāk interesēja, bija saistīts ar darba iespējām Madonas novadā. Domes priekšsēdētājs lika uzsvartu uz to, ka Madonas novadā ir vajadzīgi jauni un spējīgi uzņēmēji. Ir vajadzīgs sev uzstādīt augstākus mērķus, un domāt par to, ka pēc studiju beigšanas būsi nevis darba ņēmējs, bet gan darba devējs. Ja ir idejas saistībā ar kāda veida ražošanu, Madona ir pieejams arī Biznesa inkubators, lai palīdzētu jaunajiem uzņēmējiem. Tomēr, ja uzņēmējdarbība nav tā, ar ko vēlas saistīt savu dzīvi, tad Madonas novadā ir nepieciešami arī mediķi, kam vidēji 15 gadu laikā būtu vajadzīgi aizstājēji. Tāpat arī novadā ir akūti vajadzīgi jauni skolotāji, īpaši ar svaigām prasmēm tehnoloģiju jomā, lai mācību procesā varētu izmantot jaunas metodes. Madonā ir iespēja iegūt augstāko izglītību IT jomā, ko atbalsta Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija, jo IT speciālisti mūsdienās ir arvien vairāk pieprasīti.

Kopumā tikšanās ar Madonas novada domes priekšsēdētāju Andreju Čelāpīteru radīja skaidrību par notikumiem un projektiem Madonas novadā, kā arī virzīja domas par nākotnes iespējām, nepametot savu dzimto pusi, kas divpadsmitajiem šajā laikā bija īpaši vērtīgi, kad pavisam drīz jau būs jāiesoļo lielajā dzīvē.

Elīza Elsiņa (7.a)
Alise Avotiņa (10.b)
Vikija Ikauniece (12.a)

Aizvadīta svešvalodu pēcpusdiena

20. oktobrī mums bija iespēja uz brīdi atpūsties no skolas ikdienas un skolā gūtās zināšanas pielietot praksē. Visi tikāmies ikgadējā Svešvalodu pēcpusdienā. Pasākums notika kinoteātrī „Vidzeme”, kur varējām justies kā mākslinieki un rādīt priekšnesumus ar pilnu atdevi.

Priekšnesumi bija tik dažādi un katrs ar savu īpašo izdomu— bija ziņas angļu valodā, detektīvu motīvs vācu valodā, mazi, iestudēti teātri krievu valodā, kā arī nedzirdē-

tas dziesmas franču, vācu un angļu valodā. Pozitīvu emociju netrūka.

Šis pasākums liek saprast, ka valodu zināšana mūsu dzīvēs tikai izdaiļo un paver plašas iespējas. Apzināties, ka mums ir lieliski svešvalodu skolotāji, kas grūtās valodas mums iemāca ar kādu humora devu. Bija skaisti!

Marta Marija Maltisova (9.a)

Valsts svētku koncerts

Novembris, noteikti, ir Latvijas mēnesis. Laiks, kad esam vispatiesākie patrioti, tāpēc, kā jau katru gadu, nozīmīgs ir skolas Valsts svētku koncerts!

16. novembrī jau pirms koncerta bija jūtama patīkama atmosfēra — notika pēdējie mēģinājumi un lielā gatavošanās. Kultūras namā notika liela rosība, gatavojās gan koris, gan dejotāji, gan arī pārējie, kas uzstājās.

Koncertu atklāja koris ar dziesmu „Piena ceļš”. Katrs koris, turot svecīti rokās, radīja mājīgu un siltu atmosfēru. 7.-9. klašu tautas deju kolektīvs, apvienojoties ar mazajām balerīnām, radīja mums ļoti sirsnīgu priekšnesumu. Deju kolektīvs „Vidzeme” izcēla nozīmīgākās latviešu tautas

dejas. Tika spēlēta klarnete, saksofons un akordeons, kā arī mūsu skolas muzikālā grupa uzstājās ar slavenām latviešu dziesmām, kurām visi varēja dziedāt līdz! Kā ierasts, vakara noslēgumā izskanēja trīs patriotiskās dziesmas kora izpildījumā, kas, manuprāt, aizkustināja ikvienu. Svinīgu uzrunu teica skolas direktore Vanda Maderniece un Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Andrejs Čelāpīters. Pēc koncerta bija patīkami dzirdēt gan vecāku, gan skolotāju uzslavas par izdekušos koncertu!

Linda Amura (10.a)

Gimnāzisti trenējas Zviedrijā

Jau otro gadu pēc kārtas Madonas Sporta skolas audzēkņiem tika dota iespēja aizbraukt uz pirmā sniega nometni Zviedrijā, Idre Fjal. Šogad esam krietni plašākā skaitā, kopumā - 13 cilvēki. No Madonas Valsts ģimnāzijas uz Zviedriju brauca Monika Baduna, Uvis Akmentiņš, Niks Pļaviņš, Jēkabs Putniņš un es - Ieva Pūce. Pārējie jaunieši ir no Madonas pilsētas 1.vidusskolas.

Lai gan šogad sniegs Latvijā mūs pārsteidza krietni ātrāk, nekā tas bija pērn, tomēr plānus par treniņnoņemti tas neizjauca, gluži pretēji, tas nāca tikai par labu. Mums visiem bija iespēja „sajust” sniegu jau esot Latvijā un uzsākt tik ļoti nepieciešamo treniņu procesu, lai veiksmīgi sagatavotos sezonai, kura tuvojas straujiem soļiem. Ierodoties Idre, mums ierādāja mājiņu (šoreiz krietni lielāka kā pagājušajā gadā), kur dzīvojām visas trīs nedēļas. Pats labākais tikai sekoja - trase sākas tieši pie mūsu mājas durvīm, ļoti ērti — paēd brokastis, paņem slēpes un jau esi treniņā.

Šogad, tāpat kā pērn savā brīvajā dienā, devāmies uz Norvēģijas biatlona trasī Sjuosjen, kur norisinājās galvenie norvēģu atlases mači — cīņa par to, kuri startēs Pasaules kausa posmos. Protams, piedalījās biatlonisti arī no citām valstīm, tajā skaitā arī no Latvijas. Lai gan nokavējām sieviešu startu, tomēr paspējām atbalstīt vienīgo Latvijas biatlonisti - Baibu Bendiku, kura masu startā, 12,5 km distancē, izcīnīja godpilno 13.vietu. Taču kā salda is ēdiens bija vīru starti. Par biatlona atgriezušos leģendu - Ilmāru Brici varēja tikai vienīgi pabrīnīties, lai gan gandrīz divas reizes vecāks, tomēr stiprākais mūsu izlases pārstāvis, tādēļ liels prieks redzēt viņu cīnāties kopā ar pasaules klases biatlonistiem - Ole Einar Bjordalen, Simon Furkad, Martin Furkad un daudziem citiem. Jāatzīst, ka jau otro gadu pēc kārtas pats labākais seko tikai pēc pašām sacensībām. Mēs visi, kā bariņš mazu bērnu gaidām, kad viņiem iedos konfekti, gaidījām, kad lielie biatlonisti nāks ārā no sacensību zonas un mēs varēsim nobildēties ar viņiem. Lai gan gaidīšanas process bija ļoti garš, tomēr neviļus sagaidījām savu lielāko elku - Martinu Furkādu, pēc tādas tikšanās droši var teikt, ka brauciens uz Norvēģiju bija izde-

vies.

Prieks par ģimnāzijas atsaucīgo skolotāju kolektīvu, kuri atļāva jau savlaicīgi uzrakstīt kontrol darbus un neliedza ne vienu vien konsultāciju, lai iekavētā viela, pēcāk atbraucot uz Latviju, neradītu tik lielas galvassāpes. Protams, atrodoties noņemtnē ir krietni grūtāk domāt par mācībām, jo, atnākot no treniņa, ir ļoti grūti piespieties mācīties pēc jau tā tik garas un nogurdinošas dienas, taču varu droši teikt — cenšamies. Cik ļoti... tas gan ir cits jautājums, taču sākums ir.

Nometne turpinās un priekšā vēl daudz darba, tāpēc atliek novēlēt izturību un veiksmi ne tikai mums pašiem, bet arī skolotājiem, kad atgriezīsies Latvijā. Cerams, laika apstākļi mūs lutinās tikpat ļoti kā pirms tam.

*Foto no personīgā arhīva
Ieva Pūce (11.b)*

„Maģiskā” piedalās jauniešu rudens forumā

21.oktobrī Madonas novada jauniešu dome organizēja gadskārtējo Madonas novada jauniešu Rudens forumu, kurā šogad, pārstāvējot Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu avīzi „Maģiskā”, piedalījās arī es, Beāte, un Megija.

Forumā noklausījāmies noderīgu lekciju par drošību internetā. Tad tika piedāvātas dažādas darbnīcas — "Darbs jaunietim", "MNJD", "Jaunietis un bizness", "Ideāls pasākums", "Jaunietis novadam" un "Skolas Avīze". Mēs piedalījāmies darbnīcā "Skolas Avīze", kur mums bija unikāla iespēja doties uz reģionālā laikraksta "Stars" redakciju un uzzināt, kā top avīze. Laikraksta telpas mums izrādīja redaktore Baiba Miglone. Apmeklējām arī tipogrāfiju "Erante", kurā arī uzzinājām daudz dažādus interesantus faktus par grāmatu iespēšanu, kā arī ieguvām piemiņas dā-

vāniņu - piezīmju lapiņas ar Rudens foruma logo.

Pasākumā tika arī ievēlēts jaunais Madonas novada jauniešu domes sastāvs., kur darbosies arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolnieces Katrīna Lukaševica (9.a) un Kitija Anna Strazdiņa (9.a).

Kopumā man patika, domāju, ka pasākums bija izdevies, paldies!

Beāte Beatrise Juško (10.c)

Fukši, fukši, fuksīši...

Ko domā divpadsmitie

Nav noslēpums, ka no divpadsmito puses šogad ziemā izskanēja pārsvarā negatīvs viedoklis par fukšu nedēļu. Lielākā daļa to uztvēra kā piezēmu, ierobežotu, sasteigtu un formālu pasākumu, kurš veidots tikai ķekša dēļ. Tomēr daļa arī atzīst, ka bija normāli, interesanti vai pat forši. Paši arī saprotot, kas pie tā ir vainīgs, atzīst, ka vajadzēja rīkot agrāk, kamēr ārā vēl nav tik auksts. Kā iemesls vispārējai nepatīkamībai tiek uzvērts arī tas, ka fukši zināja, ka viņus nevarēs sodīt par noteikumu pārkāpšanu tā kā iepriekšējos gadus, tāpēc viņi arī izmantoja savu situāciju un atbilstoši darbojās. Paši divpadsmitie atzīst, ka nebija pietiekami sagatavojušies pasākumam, taču tam trūcis gan laika, gan motivācijas, gan jaunu un atbilstošu ideju, kā arī skolotāju attieksme pret pasākumu neļāva visu izbaudīt pilnībā. Tāpat bija arī neskaidrības par tradīciju ievērošanu un vispārējām uzvedības normām un uzdevumu izpildes noteikumiem. Kopumā pašiem vislabāk patika iesvētības prieku kalniņš.

Neskatoties uz nepatīkamajām lietām, divpadsmitie cer, ka fukšiem tomēr arī kaut kas patika, bija pozitīvas emocijas un tagad viņi jūtas kā pilntiesīgi ģimnāzisti.

Cerams, ka fukšu būtība nepazudīs un ar gadiem tam tiks pievērsta lielāka uzmanība gan no divpadsmito, gan pašu fukšu un skolotāju puses, un šis pasākums turpinās būt viena no gaidītākajām aktivitātēm katram skolēnam.

Lauma Zariņa (12.b)

Ko domā septītie

Oktobrī skolu jau atkal pārņēma fukši- katru dienu bija noteikta tēma, par ko jāpārgērbjas, bet piektdien tie noslēdzās ar dažādiem uzdevumiem, svinīgo pasākumu un zvērestu.

Aptaujājot septīto klašu skolēnus, tika noskaidrotas viņu domas par pirmajiem fukšiem. Visiem patika un likās ļoti jautri. Pietrūka lielās fukšu balles, un jutāmies mazliet pārsteigti par lielo fizisko aktivitāšu daudzumu Prieku kalniņā— ne visi ir tam sagatavoti, un krietnu laiciņu sāpēja rokas un kājas.. Protams, neiztikt bez ļoti labām lietām, kas nedēļu padarīja vēl neaizmirstamāku- nominācijas par dienas labāko tērpu, klašu priekšnesumi un karoga slēpšana. Viena lieta ir skaidra, tie tik tiešām bijuši pagaidām labākie fukši.

Marta Dreimane (7.b)

Ko domā desmitie

Sen tas bija, tomēr atmiņās vēl turas cieši. Fukšu nedēļa. Visgaidītākais un tai pašā laikā visbiedējošākais notikums ģimnāzijas pirmajā gadā. Ikdienas piedzīvojumi, uzdevumi un stress, gatavojot fukšu balles priekšnesumu. 10.klases bija „fukšjamie”, kuru galvenais mērķis bija izbaudīt šo nedēļu, tādēļ katra klase to izjuta savādāk.

10.a klase: Fukši bija ļoti, ļoti forši. Tēmas bija diezgan labi izdomātas, jo bija samērā viegli atdarināt prasīto. Mūsu klase bija viena no retajām, kurā tērpos pārgērbās vairāk vai mazāk visi. Bija smieklīgi un atmiņā paliekoši tērpi, kā Uvis Cēzars vai vanziju uznāciens. Vismaz bija ko salīdzināt ar citiem! Iesvētības bija interesantas, jo nebija nekā lieka. Netikām nosmērēti, kaut ļoti gribējās. Arī vakara pasākums bija izdevies, jo varēja daudz uzzināt par jaunajām klasēm un viņu radošumu. Kaut arī fukši ir pārbaudījums, mēs to izturējām kopā kā klase.

10.b klase: Šī gada fukšu nedēļa pagāja televīzijas zīmē. Daudzi skolēni centās katru dienu sagatavot tērpu konkrētai tēmai. 12.klases pārsteidza ar ķiplokiem un radošiem uzdevumiem starpbrīžos. Labākais notikums bija skolēna zādžība. 12.klases skolēns tika piedāvāts kā izpirkuma maksa pret 10.b klases karogu. Diemžēl plāns neīstenojās un karogs netika atgūts. Kopumā nedēļa bija aizraujoša, bagāta ar notikumiem. Godam izturējām visus pārbaudījumus, atguvām karogu un tagad varam uzskatīt sevi par īstiem ģimnāzistiem!

10.c klase: Patika, ka fukšu tēma bija oriģināla un kopumā katras dienas tēma bija saprotama un viegli izpildāma. Uzdevumi, kas notika starpbrīžos bija samērā interesanti un visai pārdomāti. Patika arī tas, ka piektdienas noslēguma uzdevumos varēja pārbaudīt klases saliedētību un izbaudīt dienu kopumā. Noteikti jāpiemin arī noslēguma pasākums „Vidzemē”, kurā varēja pasmieties. Tomēr varēja nedaudz pacensties ar sodiem tiem, kas uzdevumus nepildīja. Kaut kas biedējošāks un pārsteidzošāks patiktu ne tikai mums, bet arī citiem...

Alise Avotiņa (10.b)

8.klases ekskursija

21. oktobrī 8. klase devās ekskursijā, no Madonas izbraucot 9.00. Pēc vairākām ceļā pavadītām stundām, pirmā pietura bija izziņas un eksperimentu centrā Lielvārdē, kur, sadaloties grupiņās pa trīs, bija iespēja risināt un izziņāt dažādus ar fiziku saistītus uzdevumus. Iespēju darboties Lielvārda mācību centrā nopelnījām pagājušā mācību gadā, iegūstot titulu „Apzinīgākā klase”.

Pēc aptuveni divām pavadītām stundām izziņu centrā, nākamā pietura bija Latvijas Nacionālais Mākslas muzejs Rīgā, kur arī tika pavadītas aptuveni divas stundas.

Tika aplūkoti gan J.Rozentāla, gan citi mākslas darbi, kā arī, protams, pats muzejs.

Atpūtai, pēc visas izzinošās darbošanās, devāmies uz tirdzniecības centru “Alfa”. Nākamā un pēdējā pietura bija hokeja spēle “Dinamo Rīga- HK Soči”. Tad arī pēc interesanti pavadītās dienas atgriezāmies mājās- ar jaunu pieredzi un zināšanām.

Renāte Pleša (8.)

Superklase dodas uz Ventspili

Pagājušā mācību gada beigās lielu pārsteigumu sagaidīja 9.klase, jo tieši tā tika nominēta kā Superklase, kas dod iespēju klasei doties 2 dienu ekskursijā. Ekskursija bija labs iemesls atkal apvienoties, jo šogad mācāmiēs dažādās klasēs un vairs tik bieži netiekamies.

Vēsa un agrā 21.oktobra rītā visi sākām savu tālo ceļu. Ceļš pagāja ātri un miegaini, beidzot bijām sasnieguši savu pirmo mērķi – kinopilsētu Cinevillu. Mums bija lieliska iespēja iestties aktieru lomās, uzņemot nelielus filmiņu fragmentus. Vēlāk mūs sagaidīja foto medības, kurās iepazīnām pilsētiņas apkārtni.

Tālāk devāmies uz Tukumu apskatīt pilsētu, bet pēc tam uz Pūres šokolādes muzeju, kas īstiem šokolādes mīļtātājiem bija tīrā bauda, jo paši varējām gan pagatavot savas šokolādes, gan nogaršot jau gatavās.

Ārā jau sāka satumst, tomēr izlēmām uz Ventspili doties caur Kuldīgu, kur apmeklējām Ventas rumbu un apskatīt naksnīgo Kuldīgu, kas ir ļoti skaista!

Vēlā vakarā nonācām Ventspils Augstskolas tūristu viesnīcā, kurā arī nakšņojām. Agri cēlāmies un devāmies ekskursijā pa Ventspili gida pavadījumā. Mums tiešām ļoti paveicās, jo gide stāstīja interesanti un mums izrādīja arī Ventspils olimpisko centru.

Otrās dienas noslēgumā apmeklējām arī vieno no interesantākajiem objektiem - Ventspils radioastronomijas centru Irbenē. Manuprāt, tas aizrāva visus, jo devāmies caur pazemes tuneliem, uzkāpām vecajā antenā, kā arī uzzinājām interesantus faktus par vēsturi. Mums arī bija tā unikālā iespēja apmeklēt Kolkas ragu brīdī, kad ūdens jūrā bija atkāpies.

Tad bija pienācis garais, nogurdinošais ceļš mājās, tomēr mums bija ļoti paveicies ar šoferi, kas spēja uzmun-
drināt, kā arī skolotājām – Kristīni Lukaševicu un Sandru Sineli, kas organizēja un ieinteresēja mūs. Liels paldies, ir vērts būt labākajiem!

Linda Amura (10.a)

12.a un 7.b ar kuģi uz Stokholmu

Par spīti rudenim un mitrajiem laikapstākļiem 12.a klase oktobra beigās devās ilgi gaidītā ekskursijā jeb tripiņā uz Stokholmu.

Kuģis mūs šūpoja, tāpēc nakts uz Stokholmu nebija tā labākā. Mūsu klase piedalījās kuģa loterijā un laimēja saldumu maisu, vēl vienu ceļojumu ar kuģi un mašīnu – vadāmu ar pulti. Taču vislabākais bija tas, ka mēs varējām pavadīt laiku ar saviem klases biedriem.

Stokholmā bija skaists laiks, spīdēja saule, debesis bija zilas. Kaut arī pūta vējš, laiks bija brīnišķīgs un iespaids noteikti bija tas patīkamākais.

Kopumā - jaukas atmiņas, labi iespaidi, beigās tika secināts, ka braucienu vajag atkārtot un braukt nākamreiz visai klasei kopā, lai arī tie, kuri šajā reizē nebrauca, redz, kāda ir Stokholma un kā tas ir -braukt ar kuģi.

Foto no 12.a klases arhīva
Agita Luīze Berģe (12.a)

7.b klase skolēnu brīvdienās devās ekskursijā uz Zviedrijas galvaspilsētu Stokholmu. Atlaižu kupons ceļojumam ar prāmi bija kā balva par klases komandas dalību 19.karoga svētkos "Liepsalās". Ekskursija bija ilgi gaidīta, un tās laikā varēja labāk iepazīt cits citu.

Ekskursija bija 3 dienas gara. Lielākā daļa laika tika pavadīta uz kuģa, kur bija iespēja piedalīties dažādās loterijās, skatīties šova programmas, un vakarā doties dziedāt karaoki. Lai arī tikai daži piedalījās loterijā, tika iegūtas arī balvas.

Jūra bija mierīga, un arī Stokholmā laika apstākļi bija neparasti labvēlīgi rudenim - pūta tikai mierīgs vējš. Stokholmā tika pavadītas tikai 5 stundas, kuru laikā tika apskatīti 3 muzeji un naskā solī noieti aptuveni 13 kilometri.

Kā pirmo apskatījām Vasa muzeju, kurā no dažādiem rakursiem bija redzams 17.gs. karakuģis. Vasa mu-

zejs ir viens no ievērojamākajiem muzejiem pasaulē. Nākamais bija Armijas muzejs, kurā bija dažādi dabiska lieluma eksponāti no dažādiem laika posmiem, un bija iespēja uzzināt arī interesantu informāciju par kara laika izgudrojumiem un tehnoloģijām. Noslēgumā bijām vēstures muzejā, kurš sniedza visaptverošu informāciju par sabiedrības attīstības posmiem, sākot ar primitīvajām cilvēku darbībām un sasniegumiem, beidzot ar mūsdienu tehnoloģijām un augsti attīstītajām cilvēces domāšanas spējām. Muzejā varēja apskatīt zelta istabu, kurā izstādītas dažādas zelta rotaslietas un smalki izpētīts zelta kā dārgmetāla ceļš uz sabiedrību.

Kopumā 7.b klases ekskursija bija jautra, piepildīta un paliks atmiņā katram klases skolēnam. Paldies skolotājām Zanei un Līvai, arī Edgara mammai, kura bija kopā ar mums ceļojuma laikā. Paldies arī klasesbiedru vecākiem, kuri mūs veda līdz Rīgai un atpakaļ.

Elīna Pūce (7.b)

Ko ģimnāzisti vēlas Ziemassvētkos?

Ļoti ātriem soļiem ir atnācis Ziemassvētku gaidīšanas laiks, un tūlīt būs klāt arī paši svētki. Šis ir viens no skaistākajiem laikiem gadā, kad cilvēki kļūst laimīgāki, domā viens par otru un pavada laiku ar saviem mīļajiem. Ziemassvētkos neatņemama tradīcija ir dāvanu dāvināšana, tāpēc noskaidroju, ko ģimnāzisti vēlētos Ziemassvētkos.

7. klašu skolēni zem eglītes vēlas atrast grāmatas, mūzikas diskus un kaut ko no sirds un īpaši gatavotu.

Astotklasnieki priecātos par mīļām un atmiņām pilnām dāvanām. Dažiem vēlmju sarakstā ietilpst jahta, "Xbox" spēle un rokas pulkstenis. Citiem pietiktu ar vienkārši jauki nosvinētiem svētkiem ģimenes un draugu lokā.

Devītie gribētu speciāli darinātas un skaistas

dāvanas, piemēram, telefona vāciņus. Daži gribētu saņemt labu izglītību, lai nav jāmācās.

10. klašu skolēniem dāvanu sarakstā ietilpst automašīnas, ceļojumi un biļetes uz kādu koncertu.

Vienpadsmitie arī sapņo par automašīnām, tetovējumu, naudu un biļetēm uz kādu labu koncertu.

12. klašu skolēni vēlas mieru sirdī, motivāciju mācīties, pozitīvismu ikdienā, Sniegu un dažas tonnas ar prieku un mīlestību. Daži grib izrauties no nepārtrauktās steigas un mierīgi nosvinēt Zie-

massvētkus.

Lai sapņi piepildās, un zem eglītes vai vecīša dāvanu maisā katrs atrodam kaut ko kārotu.

Elīza Elsiņa (7.a)

Ziemassvētku tradīcijas

Atkal ir pienācis tas laiks, kad ārā snieg balts sniegs, prātā virto domas par dāvanām, ko sagādāt draugiem un tuviniekiem, un gaisu pilda piparkūku un mandarīnu smarža - Ziemassvētki. Ziemassvētkus svin visapkārt pasaulei, bet katrā valstī, pilsētā, ģimenē to svinēšanas un gaidīšanas tradīcijas kaut nedaudz atšķiras viena no otras.

Aptaujājot 7.b klasi, secinājām, ka Ziemassvētku gaidīšanas tradīcijas pamatā ir līdzīgas — galvenokārt filmas „Viens pats mājās” skatīšanās un mandarīnu ēšana. Bet ir daudz dažādu nianšu, kas svētku svinēšanu katrā ģimenē padara dažādu un īpašu. Vieni Ziemassvētku vakaru izvēlas svinēt kopā ar ģimeni, bet citi brauc ciemos pie draugiem un apceļo vēl neredzētas vietas. Tomēr visi atzīst, ka pie Ziemassvētku neatņemamām tradīcijām pieder dzejoļu skaitīšana, piparkūku cepšana un ziemas prieku baudīšana.

Cerams, ka šogad sagaidīsim baltus un krāšņus Ziemassvētkus, ar sniega kalniem visur, kur vien skatās, un daudz prieka, mīlestības un mīluma piepildītām dāvanām.

Elīna Pūce (7.b)
Marta Dreimane (7.b)

Šis un tas par Ziemassvētkiem:

- * ASV zinātnieki ir aprēķinājuši, lai Ziemassvētku vecītis varētu uzspēt izdalīt dāvanas visiem bērniem, tam būtu jāpārvielojas ar ātrumu 650 kilometri stundā.
- * Ziemassvētku vecītim būtībā ir jāapmeklē aptuveni 43 miljoni mājokļu visā pasaulē 12 stundās, kas nozīmē, ka viņš paviesojas 983 mājokļos vienā sekundē.
- * Lielākajai daļai no Ziemassvētku vecīša ziemeļbriežiem ir vīriešu vārdi, piemēram, Rūdolfs, Komēta, un Kupids. Tomēr vīriešu ziemeļbrieži nomet ragus ap Ziemassvētkiem, tāpēc tie ziemeļbrieži, kuri velk Ziemassvētku vecīša kamanas, iespējams nav vīrieši, bet sievietes.
- * Norvēģu zinātnieki izvirzījuši hipotēzi, ka Rūdolfs savu sarkano degunu ieguvis viņa elpošanas ceļu slimības dēļ jeb - vienkāršāk sakot - Rūdolfam bijušas iesnas.
- * “Klusa nakts, Svēta nakts” ir vispopulārākā reģistrētā Ziemassvētku dziesma ar vismaz 733 dažādām versijām.
- * Saskaņā ar Ginesa pasaules rekordu garākā jebkad nozāģētā un uzstādītā Ziemassvētku egle bija 67, 361 m augsta, tā 1950.gadā rotāja Northgate iepirkšanās centru Sietlā, Vašingtonas štata rietumos, ASV.
- * Dārgākā Ziemassvētku eglīte uzstādīta viesnīcā Abū Dabī 2010.gadā - rotājumi izmaksāja 11 000 000 dolāru, bet, interesanti, arābi paši Ziemassvētkus nemaz nesvin.

Ziemassvētku pasākumu gaidot

Ilgi gaidītais Ziemassvētku pasākums vairs nav aiz kalniem, tāpēc vēlējāties uzzināt, kā norit gatavošanās šī gada ģimnāzijas pēdējam notikumam. Uz sarunu aicinājām Kultūras sektora vadītāju **Elīnu Kolnu**:

Kāda ir šī Ziemassvētku pasākuma tēma? Kāpēc izvēlēta tieši tāda?

-Tēma šī gada Ziemassvētku pasākumam ir „Laiks”, šī ideja pieder skolotājam Solvitai. Katra klase izlozes kārtībā izvilka ciparu un tagad gatavo priekšnesumus, ievijot tajos izlozēto ciparu. No sākuma daudziem likās, ka šī tēma neatspoguļo Ziemassvētkus, taču laiks ir tas, kas mūs ved pretī Ziemassvētkiem.

Kas ir Tavā palīgu komandā?

-Ja gribam būt precīzi, tad es esmu skolotājas Ligitas komandā, jo galvenā ir viņa, taču mēs visi esam kā komanda, jo Ziemassvētku pasākums nevarēs izdoties, ja nebūsim visi kopā. Komanda esam mēs visi, taču paldies jāsaka abu 12to klašu meitenēm par to, ka viņas man ļoti palīdzēja ar dekoru izveidi skolā, jo vienai būtu ļoti grūti.

Cik tālu esat tikuši ar gatavošanos?

-Ir palikusi pēdējā nedēļa, tāpēc vēl ir laiks, lai gatavotos, bet viss ir radošā un darbīgā procesā. Darba vēl ir daudz, jo jāsagatavo priekšnesumi, vēlos mazliet pamainīt foto stūrīti, jāsazinās ar pagājušā gada balles karalieni un karali, kā arī jāparunā ar princī un princesi, jāgatavo kroņi un vēl visādi sīkumi. Iekšēji sajūtu tādu Ziemassvētku steigu.

Kāda ir skolotāju attieksme pret mēģinājumiem stundu laikā?

-Centāties mēģinājumus salikt audzināšanu stundu laikā, tāpēc daudz stundas cerams nekavēsim, taču attieksme ir saprotoša, jo visi vēlamies kvalitatīvu un skaistu pasākumu.

Ar kādām grūtībām jūs kā komanda saskaraties?

-Es pēc dabas esmu spītīga, tādēļ, ko ieņem prātā, to grūti ir apstrīdēt, reizēm gribu pārāk trakas lietas, taču lielu grūtību mums nav, protams, grūti ir sanākt pēc stundām, kaut ko pastrādāt, tāpēc nevienu nenosodu, jo saprotu, ka mācības ir pirmajā vietā un skola var nogurdināt, bet man ir forša un saprotoša komanda.

Kādi ir Tavi personīgie izaicinājumi, gatavojoties šim pasākumam?

-Izaicinājumu ir daudz, kā, piemēram, šogad ir rekordliels skaits ar video priekšnesumiem, tādēļ jādomā, kā šos priekšnesumus padarīt interesantus un baudāmus, taču visi izaicinājumi ir atrisināmi, galvenais, nestresot un domāt ar vēsu prātu.

Vai gatavošanās procesā ir noticis kaut kas neparedzēts un smieklīgs?

-Laikam jau kā iepriekš teicu, neparedzētais ir šie video priekšnesumi, kuriem jāatrod sava odziņa.

Cik gatavi, Tavuprāt, šobrīd ir klašu priekšnesumi?

-Es domāju, ka vēl pavisam gatavi mēs neesam, jo mēģinājumi tikai tagad sāksies, taču zinu, ka viss būs izdarīts, jo mūsu slavenais ģimnāzistu teiciens "pēdējā brīža pēdējais brīdis" šonedēļ būs ļoti aktuāls.

Ko Tu sagaidi no šī pasākuma?

-Sagaidīt jau var daudz ko, bet es gribētu, lai katra klase priecājas par savu priekšnesumu un izdara visu maksimālo, cik tas ir viņu spēkos. Novēlu visiem atrast to Ziemassvētku sajūtu arī šajā saspringtajā mācību procesā, jo svētki jau tūlī būs klāt.

Linda Amura (10.a)

Mirkļis pārdomām

Beidzot ir pienācis laiks, kuru mēs visi dēvējam par Ziemassvētku laiku. Jau laicīgi veikalos parādās dažnedažādākās Ziemassvētku dāvanas, rotājumi—visādi nieciņi un sīkumi, reizēm pat gribās saķert galvu un teikt—ko tik cilvēki nav spējīgi izdomāt. Taču pats galvenais,

ka Ziemassvētki—svētki, ko gaidu visu gadu, nu ir pienākuši un jāsteidz izbaudīt no visas sirds. Gan dzejoļu skaitīšana, gan dziesmu dziedāšana, visai radu saimei apvienojoties vienā meldiņā, ir pati labākā svētku sajūta, kas gūstama šajā laika periodā. Tā parāda, cik kopā mēs varam būt stipri, jo pats galvenais uz šīs pasaules ir ģimene. Protams, nedrīkst aizmirst laimītes liešanu un zvīņu likšanu maciņā. Šīs šķietami tik vienkāršās lietas veido tik nozīmīgo vakaru, jo katrai darbībai, kas izkoptas gadiem, ir milzīgs spēks.

Aicinu šajā svētku laikā Ziemassvētkus neizmantot savtīgiem mērķiem, tādiem kā dārgu dāvanu saņemšana vai gaušanās par to, kā nav. Pats galvenais neslēpjas dārgās dāvanās, tas slēpjas brīnumā, sauktā par laimi, pateicību un uzticību, proti, ģimenē.

Priecīgs Ziemassvētkus!

Ieva Pūce (11.b)

kas, manuprāt, Ziemassvētku laikā tiek pastumts nedaudz malā, ir sajūtas. Tās sajūtas, kas saistās ar vismīļākajām atmiņām.

Kopā būšanas prieks, atmiņas par to, kā tuvojoties svētku vakaram mājās parādījās sen neredzēta rosiņa—viss tika kārtots, apkārt garoja piparkūku un pīrādziņu smarža un tika steigti pēdējie darbi lielajam vakaram. Atmiņas, kad bērniībā vecāki stāstīja, ka jāuzvedas labi, savādāk vecītis nenāks ciemos un nenesīs dāvanas. Un tad tas mirklis, kad mājas sāk rasties paši svarīgākie un mīļākie cilvēki, ir zīme,

Sajust mājas

Kad ārā sals un ziemēļvēji plosās,
Tu zini, kā tas ir-ir labi būt mājās.
Nav pilnīgi nekā, kas labāk liktu justies,
Varbūt tu zini, kā tas ir- bez mājām justies.
Daudz salauztu siržu pa šo pasauli klejo.
Savu laimi un mājas pa pasauli zvejo.
Mājas ir vieta, kur varam laimīgi būt,
Vai jutīsies kaut kur labāk? Nu var jau būt.
Man mājās ir labi, man mājās ir silti,
Tikai mājās paveras mani sapņu tilti.
Mīli savas mājas, cieni savas mājas,
jo tici man - bez mājām dzīvē kā bez kājām.

/Laura Lapsa 9.b/

tā pati diena
tā pati vieta
cita māksla
cits darbs
dažāds ceļš
dažāda gaismā
savādi skati
savādi lati

tā pati siena
tā pati sieva
cita krāsa
cits skats
dažāds marķējums
dažāda cena
savādi mati
savāda pati

tā pati lieta
tā pati rietā
cita veidne
cits prieks
dažāds fons
dažāda telpa
savādi mieti
savādi sieti

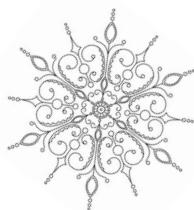
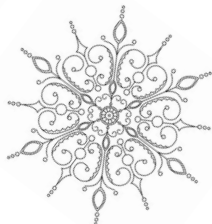
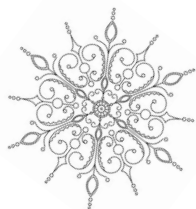
tas nav par tevi
tas ir par mani
jo diena tā pati
un vieta arī
bet cita krāsa
cits skats
savādi mati
savāda pati

/Egija Ance Stafecka 12.a/

* * *

Es dzirdu, es redzu, es jūtu un tveru,
Ar sirdi es savus spārnus ķeru.
Gribas lidot visiem tikai uz augšu -
Varbūt kādreiz es sevi par lidotāju saukšu...
Ne jau spārni ir tie, kas mūs gaisā ceļ,
Ne jau spārni cīnās, kad pretvējš dzeļ,
Ne jau tāpat vien šajā dzīvē mēs esam,
Esam, lai cīnītos par to, kas gribam būt,
Un to, kas esam.

/Laura Lapsa 9.b/

Man salst,
Kad nav tevis.
Mulsums iestājas- bez tevis, tēvu zeme.
Viss mans mūžs ierakstīts tevī
Un, ja tevis nav, vai tad maz kas var būt?
Vai tad maz var kas uzplaukt?
Un, kad tik vien līdz pasaules galam atlicis,
Vai tad tevī leduspuķes tikai nesāk plaukt?
Četras dienas,
Četras nedēļas,
Viens mēnesis
Un tad tas būs-
Būs brīnums dzimis no jauna
Mazās sveču gaismīnās
Tas vērsies plašā istabā
Un, skat-
Sniegpārslīņas dej aiz loga rūts-
Vai tādas- tik skaistas ir vēl kaut kur pasaulē?
Skat- cik zilas debesis,
Vai tad tādas vēl kaut kur citur būs?
Un, kad viss jau atņemts,
Viss sadalīts,
Tad vēl ir laiks-
Ziemassvētku laiks.

/Anonīms/

jautājums

vienā kastē
suņa aste
mana sauja
pēc tavas taujā
ne pēc aste
no tās kastes
bet pēc sauja
mana taujā

sniedz man plaukstu
bet ne aukstu
jo mana sauja
pēc tavas taujā
ne pēc aukstas
bet pēc plaukstas
mana taujā
pēc tavas sauja

/Egija Ance Stafecka 12.a/

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigure

Redkolēģija: Elīza Elsiņa, Elīna Pūce, Marta Dreimane, Marta Apsīte, Marta Marija Maltisova, Marta Solovjova, Lara Babina, Alise Avotiņa, Megija Rauza, Beāte Beatrise Juško, Ieva Pūce, Karīna Anete Sirmā, Vikija Ikaunieca, Lauma Zariņa

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com